



„Edinost“

Izhaja štirikrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst. v Trstu.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Sestanek deželnih poslancev primorskih.

Na poziv predsedništva hrvatsko-slovenskega kluba na dež. zboru istrskem zbrali so se danes v Trstu hrvatsko-slovenski deželni poslanci Istre, Trsta in Goriške, da se posvetujejo o političnem položaju na Primorskem ter da se zlozijo za skupno postopanje v dosego skupnih ciljev. Navzoči so bili za Goriško: dr. Anton Gregorič, prof. Ivan Berbuč, grof Alfred Coronini, Blaž Grča, Anton Klančič, Anton Muha, dr. Aleksij Rojic, dr. Henrik Tuma; za Istro: prof. Vjekoslav Spinčić, Slavoj Jenko, Josip Kompare, Šime Kvirin Kozulič, dr. Matko Laginja, prof. Matko Mandić, dr. Dinko Trinajstić in dr. Mate Trinajstić; za Trst: Ivan Nabergoj, Fran Dollenz, Ivan Goriup, Alojzij Goriup, Fran Kosec in Ivan Marija Vatovec.

Zborovanje se je vršilo v prostorih Delalskega podpornega društva, ter je trajalo od 10. ure zjutraj do poldruge popoldne. O vseh predlogih se je živahno razpravljalo ter so bili vsi zaključki jednoglasno vsprejeti.

O sklepanju so izdelali združeni poslanci nastopni komuniké:

Povodom izstopa slovensko-hrvatskih deželnih poslancev iz deželnega zbora istrskega sešli so se slovensko-hrvatski deželni poslanci iz Istre, Trsta in Gorice dne 24. aprila 1899 v Trstu. Konstatovali so, da je onemogočeno zastopnikom večine prebivalstva na Primorskem sodelovanje v deželnih zborih ter da je to dejstvo jasno dokazuje nezno stanje, v

katerem se nahaja slovenskohrvatski narod na Primorskem.

Soglasno so 1. najodločneje obsodili postopanje in vedenje vladajoče italijanske stranke in o. kr. vlade nasproti Slovincem in Hrvatom na Primorskem; 2. sklenili skupne korake v skupno obrambo in v to svrhu 3. izvolili stalni ožji odbor, sestoji iz deželnih poslancev vseh treh primorskih kronovin.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Gruž 22. Železniški minister dr. vitez pl. Wittek se je peljal danes na nadzorovalno potovanje v smeri namerovane železnice Gruž-Boka Kotorska.

Praga 22. V deželnem zboru je poročal poslanec Brzorad v imenu komisije za okrajne in občinske stvari o predlogu, naj se izda zakon o uporabi obeh deželnih jezikov na avtonomnih oblastih na Češkem. Poročevalec je menenja, da je s tem predlogom dana prilika za sporazumljenje med obema narodnostima, da se končajo odnosi, ki so naravnost nezno. Ob enem se je predložila resolucija, naj se na bodočem ljudskem štetju poleg občevalnega jezika določi tudi narodnost.

Poslanec Pražak je zagotovil, da so on in njegovi tovariši vedno pripravljene za sporazumljenje na podlagi absolutne jednakopravnosti. Rešenje tega vprašanja potom § 14. odklanja on. Po njegovem menenju sta se obe narodnosti zblížali v tem vprašanju in da diference umolknejo vsled obstoječe gospodarstvene mizerije. Grof Schönborn se je odločno izrekel za uravnanje jezikovnega vprašanja potom zakonitih določeb. Predloženi zakonski načrt, kakor tudi resolucija sta se vsprejela.

Dunaj 23. Vojna uprava namerja prirediti mobilizacijo na poskušnjo, da se uveri, da-li se

danja organizacija vojske odgovarja za vse slučaje. Ta poskus bi se vršil s polkom «Hoch- und Deutschmeister» in z jednim topničarskim polkom v Budimpešti. Prvo imenovani polk skliče vse rezerve in bo štel nad 8000 mož.

Dunaj 22. Pruski listi poročajo, da se armada v Avstriji pomnoži znatno.

Dunaj 22. Dočim se je trdilo popred, da Bolgarska ne bo zastopana na konferenci za razoroženje, ker Turčija protestuje proti temu — češ, da Bolgarska ni samostojna država — pa se govori sedaj, da Bolgarska bo vendar zastopana na rečni konferenci. Korake, ki jih je storila Bolgarska v tem pogledu da sti podpirali Rusija in Avstro-Ogerska. Ni pa še gotovo, da-li bo tudi vatican zastopan na konferenci. Italija protestuje sicer proti temu, ali pogajanja se vendar nadaljujejo. In zopet govore, da Rusija podpira prizadevanje vaticana.

Budimpešta 22. Toliko imenovani spomenik generala Hentzija, branitelja trdnjave budimske v letu 1848, kateri spomenik je stal dosedaj na trgu sv. Jurja in ki je toli bol Madjare v oči, so prenesli v kadetsko šolo. Prenesenje se je izvršilo brez vsake neprilicnosti ali demonstracije. Vidi se, da opozicijske stranke nočejo delati sitnosti sedanjih vladi.

Bukarešta 22. Kakor gotov velja naslednji kabinet: Cantocuzino ministersko predsedništvo in za notranje stvari, general Mano finance, general Jaegues Tahovary vojna, Jonesco pravosodje, Jean Tahovary za zunanje stvari, Fleva za domene, Disseco nauk.

Opava 22. Nekateri učitelji, prišedši po svojo mesečno plačo, so napravili pobotnice v poljskem jeziku. Blagajničar pa jim po navodilu deželnega odbora ni hotel izplačati, z izgovorom, da je primesti nemške pobotnice. Učitelji se hočejo pritožiti.

Zaliv »Aranel« 21. Ob 11.50 je došla kraljeva dvojica italijanska na angleški parnik »Majestic«. Vsprejela sta jo admiral in admiralski štab.

PODLISTEK

Črtice.

Jugomer

I.

»..... Pred vsem pa moramo izreči blagorodnej gospej dra. K.... najtoplejo zahvalo na njenem požrtvovalnem delovanju in njeni materinski skrbi do zapuščenih sirot. Saj je ravno ona, kakor predsednica odbora največ pripomogla do tako sijajnega vseh veselice. V zlatem srečanju nosi lahko sladko zavest, da bodo vsaki dan pošiljali množica zapuščenih sirot goreče molitve hvaležnih sre proti nebu, da dodeli Vsegamogočni skrbni dobrotnici mnogo sreče in veselja.«

Tako je pisal dnevnik par dni po veselici, pričeni »v korist zapuščenim sirotam mesta G...« Na njegovi zadnji strani pa je bila »javna zahvala« vodstva sirotišča, ki je z zlatimi besedami proslavljalo svojo pokroviteljico.

Nji pa se je veselja in ponosa smejalo srce, ko je to čitala in se domislila, kako jo bodo zopet zavidale njene prijateljice — — Napravila se je, da pojde na jutranji sprehod in na posete. V prostorni gladko parketovani veži hiše je slonela za vrati mlada žena, upadlega obraza in raztrgane obleke — — V naročju je držala malo dete, skrbno za-

vito v eunje in ovoje. . . . Stopila je v vežo, da bi za vratni napojila lačno dete, ki je jokalo in se premetavalo v ovoju. Žena je je mirila in pritiskala na sesušene prsi, toda mu ni mogla dati, kajti sama se je držala komaj po koncu od same lakote. . . .

Na marmonatih, s težkimi preprogami pokritih stopnicah se je prikazala gospa — prijateljica zapuščenih sirot. . . . Dolgo, svilenno krilo vleklo se je daleč za njo po stopnicah, v drobni, orokavičeni roki pa je držala tanko sprehodno palčico s svitlim, srebrnim ročajem. . . . Kar zgrudila bi se kmalu, ko je zagledala raztrgano žensko, z golimi, sesušeni prsi in umazanim otrokom v naročju. Drobna nožica ji je zastala in v lice ji je udarila rudečica. . . . Hitro je poklicala hišnika in mu naročila, da naj odpravi ženo iz veže, češ, da ona ne more gledati »teh nadležnih beračev« — Žena z detetom je odšla dalje »mati sirot« pa na sprehod — kjer se je puščala občudovati in zavidati,

II.

Sedela sta v gostilni vsaki pri čaši piva in gledala ilustriran dunajski list.

Na prednji strani je bila naslikana podoba, ki je kazala deročo reko in sredi reke truplo mlade matere z detetom v naročju. . . . Na drugi strani lista pa je bil dolg popis nesrečnega življe-

nja mlade matere, ki je s samomorom končala svoje in svojega deteta življenje. Nesrečnica je bila hči priprostih starišev, ki so jo poslali v mesto služiti. Tu se je seznanila z mladim pisarjem, ki jo je zavel, potem pa pustil samo z detetom. V strašni revščini in bojazni pred svojimi je končala mlado življenje. . . .

»Vedno gosteje in gosteje se javljajo taki žalostni dogodki,« je spregovoril doktorand Ivan M. . . . »Kje naj iščimo vzroka temu? Svet je prav v resnici že do dna mozga korumpiran, saj ga ni dne, da ne bi čital o kakem samomoru. . . .« Hladnokrvno je spraznil čušo in si naročil drugo, potem pa vprašal druga, ki je še vedno listal po časopisu: »Fran, ali obsojaš ti to žensko?« — Solicitator Fran F. . . . je odločno odgovoril: »ne.«

»Pomislil« — jel je utemeljevati solicitator ta svoj »ne« — »pomislil, neizkušeno dekletu poštenih starišev je prišlo v šumno mesto, da bi dobila službo, da bi se mogla živeti in morda še kaj pomagati ubožnim starišem. Tu se je zagledala v zapeljiveca, ki jo je vabil in se ji lagal toliko časa, da je dobil od nje vse, česar je želel — potem se ni zmenil več zanjo, ali pa celó pobegnul boje se, da bi mlada mati tožila. . . . Zapeljano dekletu pa je ostala sama, iz službe so jo spodili, domov se ni upala radi sramote, jesti in stanovanja morda tudi

Na ladiji so priredili »lunch« (zajutrek). Admiral Rowson je napil kraljevi dvojici. Kralj je odgovoril: »Zahvaljujem vas najiskrenejše na čestitkah in uljudnem pozdravu kraljici in meni. Spomin, ki ste ga vzbudili v meni na moj obisk na vašem parniku Bembow v letu 1891., spomin, toli plemenit in laskav za mornarico italijansko, mi je najdražji. Moram pa od svoje strani, v povračilo toli delikatne misli, vzbuditi družih spominov, in ne malo njih simpatije dinastije naroda in mornarice angleške do moje hiše, do naroda in do mornarice italijanske. To so tradicionalni spomini, od dolgo časa že, ki nam tolmačijo, kako vaši želji, da bi angleška in italijanska zastava vihrali skupaj v ineresu miru, odgovarja vsikdar od naše strani isto čustvovanje globokega in odkritega prijateljstva. Zahvaljujem Vas torej, gospod admiral, pristočno vas zahvaljujem, in s te ponosne ladije, na kateri v tem trenutku vihra admiralska zastava vašega brodivja, pijem na zdravje toli ljubljene kraljice angleške in cesarice indijske, kolikor na vspevanje naroda angleškega in na slavo njega mornarice.«

Trst.

Pod tem naslovom je priobčil zagrebški »Obzor« članek o političnih razmerah v mestu tržaškem.

Zagrebški list je menil: Oni, ki se v Trstu proglašajo za Italijane, mislijo vsi na enak način, samo da nekateri s previdnejimi, da-si sicer dovolj prozornimi besedami pokrivajo svoje namere. Kdor čita tržaške liste, kdor zasleduje govore v mestnem zastopu, kdor pozne tržaške demonstracije na ulici, v društvih, na shodih, v gledališčih, ta ume pisavo italijanskih listov a la »Caffaro« v Genovi, ki kar očito groze z odcepljenjem avstrijskih Italijanov od monarhije. A vlada? Ona je se svojo politiko, ustvarila to stanje. A Hrvatje, a Slovenci?! Mi vsi puščamo Trst izpred oči, kakor da ne bi imeli v tem mestu prav nikakih pravic. Hrvatje in Slovenci, ki prihajajo v Trst iz drugih hrvatskih in slovenskih krajev, se odtujejo v kratkem času, kakor da jih je osvojil vnanji italijanski sijaj. (No, priznati treba, da se tudi v tem pogledu, da-si počasi, vendar obrača na bolje. Op. ured. »Edinosti«). Vidimo, kako se mnogi Dalmatinci, ki so v svoji domovini čutili pošteno rodoljubno, izgubljajo v Trstu, kakor da tu ni več rešitve.

Trst pa bi se dal rešiti, ako bi se zasnovala akcija se stališča, da Trst ni izolirana točka, ampak da je mesto, ki leži na slovenski zemlji in ki je obkoljeno od samih Slovencev. To misel smo — tako pravi »Obzor« — povdarjali že večkrat, toda naš glas je bil vsikdar glas vpijočega v puščavi. No, ni bilo to prvokrat, da kaka misel, ki smo jo sprožili, ni prodrla takoj, ali je pozneje vendar prišla na dnevni red. Tako je tudi sedaj. Tu se spominja zagrebški list članka, ki ga je bil prine-

ni imela več — torej, kaj naj stori? Obupala je nad vsem in si končala življenje!»

Doktorand Ivan M... je pritrjeval prijatelju, ki je nadaljeval:

»Pač pa obsojam brezvestnega zapeljiveca, ki je tiral deklo do obupa. Taki ljudje so pravi »izrodki človeške družbe« in vredni najostreje kazni...«

»Dobro, ste govorili, gospod solicator«, se je oglašil star gospod pri sosedni mizi, ki je po slušal pogovor...»

Ona dva pa sta pila še dolgo.

Ko pa je prišel solicator domov, čakala ga je pred vratmi njegovega stanovanja mlada ženska. Fran se je je prestrašil...» Vsa moja pisma niso nič pomagala in sedaj sem prišla sama. Kaj vendar misliš, že dva meseca nisem dobila nič denarja od tebe za otroka in žena, pri kateri ga imam, mi je rekla, da mi ga pošlje nazaj, ako ji v par dneh ne plačam... Torej, daj mi vsaj nekaj, saj veš, da sama služim komaj za se. Ako nočeš z lepa, pa ti naredim škandal in te bom tožila...«

Ker pa Fran ni hotel postati »izrodek človeške družbe« in se je menda bal škandala, ji je obljubil, da ji pošlje prvega denar in da naj počaka do tedaj...»

In ona je res čakala...»

(Konec pride)

sel »Primorski list« o važnosti Trsta za narod slovenski. In potem nadaljuje »Obzor«: Ko gorški list pozivlje naše novinstvo, naj se intenzivneje bavi s Trstom, ko pozivlje hrvatske in slovenske poslance na Dunaju, naj podpro slovenske brate v Trstu, a češke, naj v svoj program pritegnejo tudi tržaško vprašanje, mu pritrjujemo mi — zvesti svojim starim nazorom — od srea. Niso jedino Italijani, ki bi hoteli imeti Trst. To veličastno mesto mami tudi Nemei, ki nimajo nikakih pravic do njega. Kako naj bi se mi odrekli Trstu, ko Trst pripada nam?! Kaj dé to, ako je v jako omejenem okviru mesta večina italijanska, ko pa je to točka, okolo katere je vse naše?!!

Saj, za Boga milega, vendar ne bo hotel nikdo resno trditi, da se usoda Trsta more odepiti od usode Istre in družih primorskih pokrajin, kakor ne bo trdil nikdo, da se mora usoda teh pokrajin uravnati po usodi Trsta. Nasprotno je naravno: usoda Trsta se mora določiti po usodi pokrajin! Imeti pravice do Trsta, a ne boriti se za te pravice, to je nekaj, česar nismo možno umeti, nekaj, kar je podobno samoubojstvu. Mi vidimo, da je dandanes morje vse; vsi narodi hočejo imeti morja, pristanišča, hočejo imeti svojih trgovskih odkladališč. Hrvatje in Slovenci imajo svoje morje, svoja pristanišča, a prepuščajo jih tujinstvu. Nemei se zedinjajo in proglašajo svojo solidarnost; Italijani se zbirajo. Mi jedino delamo izolirani in ne nudimo roke v pomoč svojim bratom, ki propadajo. To je pravi delikt, zločin! V jedni roki imamo pisanje italijanskega novinstva, ki nam hoče Trst ukrasti, v drugi pisanje gorškega lista, ki nas opominja, naj rešimo Trst — to bi nas moralo pretresti! Naša mesta so lepa, a mi, kakor da ne maramo zanje. Vzbudimo se enkrat — tako zaključuje »Obzor« — iz naše letargije, da po solidarni akciji vseh poštenih Hrvatov in Slovencev, od Triglavca do Lovčena, od morja do Drine rešimo, kar je naše! A Trst, to svetovno pristanišče je — naš!

Politični pregled.

TRST, 24. aprila 1899.

K položaju. Od minolega četrtka še imamo zabeležiti dogodek, ki ni brez pomena za sedanje položaje in ki utegne vplivati tudi na bodoči razvoj stvari v Avstriji. Avstrijskemu politiku ne treba praviti, kaj pomenja narod češki za državo, narod 8 milijonov, ki ima zbranega v sebi toliko kapitala: v imetju, v inteligenci in v samozavesti. A če se temu dragocnemu inventarju pridružuje še postavka — zložnosti med zastopniki naroda, kdo bi mogel biti tako drzen ali toliko slep, da bi hotel prehajati na dnevni red preko takega naroda?! Nemei naj le kujejo svoje programe, naj le dokazujejo, da so oni rojeni za nadvladje, da so poklicani v to, da ukazujejo drugim in da se drugi morajo zadovoljevati z drobtinami, ki bi jim jih hoteli Nemei prepuščati milostno, toda njih ambicije, njih domišljavost in njih domnevana supermacija ostanejo le lepa arabeska v njih programih in lepo zvoneča fraza na njih shodih, mameča le ljudij, ki imajo pač mnogo vroče krvi, ali malo razsodnosti za politiške in narodne kalkulacije — in narod češki se jim ne ukloni, tudi če ne bi imel zaslonbe pri milijonih sokravnih bratov! Narod češki more zmagonosno prebiti vsako dobo opozicije, vstevši tudi vsa morebitna proganjaja, dokler bo jedin v svojih prizadevanjih in dokler bodo zastopniki naroda v jedni smeri združevali delo svoje. Nemei tožijo in jadikujejo, da so morali del svoje prejšnje politiške moči odstopiti drugim nenemškim skupinam. Kako otroče početje! Da obžalujejo to, je umevno, ali da ne vidijo pravega vzroka temu dejstvu, kaže, ali da so res slepi, ali pa da si navlaš in trdovratno zatiskajo oči, da bi ne videli. Umikanje Nemeev od izključne oblasti je naravna posledica naravnega krepljenja slovenskih plemen, in sosebno Čehov, in torej tudi naravno izdatnejega uveljavljanja slovanske moči in slovanskega vpliva. Narod češki sam je tako trda kost, da je ne morejo prebaviti naši Nemei, dokler je ta narod, kakor rečeno, zložen mej seboj, dokler so njegove politiške borbe kompaktne in dokler imajo vsi njega zastopniki — brez razlike mišljenja — v prvo le jeden cilj pred očmi: bodočnost naroda. In da imajo ta cilj res pred očmi, to nam

priča dogodek od minolega četrtka, katerega smo omenjali gori.

Onega dne je napravilo kakih 80 čeških deželnih poslancev izlet v Kutno goro, da si ogledajo zgodovinske znamenitosti tamošnje. Med izletniki je bilo poslancev vseh barv: členov visoke aristokracije, agrareev, liberalnih ljudskih poslancev, vendar pa je prišlo na banketu do velepomembne manifestacije zložnosti v namenih glede osiguranja bodočnosti naroda.

Ljudski poslanci so pripoznavali brez vsacega obotavljanja velike zasluge, ki se jih je steklo češko plemstvo zlasti v državnopravnih bojih za Češko, kar je dalo povod burnemu pritrjevanju od strani udeležencev, a v povračilo sta govornika plemenitaša — deželni meršal knez Lobkovic in princ Friderik Schwarzemberg — dala obljubo, in sicer prvi v imenu stareje, drugi pa v imenu mlaje generacije, da hoče plemstvo zvesto vztrajati na strani naroda! Sosebno poslednji je povdarjal, kako je narod češki prebil najhujih časov v zgodovini, ako je bil zložen. Geslo plemstvu da je: zvestoba domovini in narodu in brezmejna požrtvovalnost za vse, kar povzdiguje to kraljestvo, in obranitev pravic tega kraljestva, ki so glavni program naš. Ako Bog hoče, ostane tudi za bodočnost to sporazumljenje, ki obstoji sedaj mej nami! Moja zdravijca velja bodočnosti.

Po tej manifestaciji od strani plemstva je bilo vrvenje po vsej dvorani in viharno ploskanje, ki se je ponavljalo zopet in zopet. Vsi poslanci so se zbrali okolo princea Schwarzberga.

Zato ponavljamo še enkrat, da z dogodkom od minolega četrtka bo moral računati, kdor je ali kdor bo prihodnji ministrijski predsednik avstrijski. Združen narod češki je — moč. Koliko pouka za nas Slovence! Tudi gori na Češkem vedo kaj malega, kaj je konservatizem in liberalizem. Ali visoko gori nad tema dvema pojmomoma je — češki patrijotizem. In ta spaja! Oh, kako radi bi vskliknili Slovence: fiat applicatio! Toda dušiti moramo to željo, ker Slovenci ne vemo — kaj je češki patrijotizem!

Domače vesti.

Umrla je v soboto gospa Marija Mahorčič, soproga gospoda načelnika tukajšnje postaje južne železnice. Obče špoštovanemu gospodu Frideriku Mahorčiču izrekamo svoje sožalje.

Kar so sejali, to žanjejo! Pišejo nam: Prijatelj nas je opozoril na 55. številko lista »Popolo Istriano«, izhajajočega v Pulju. V dotičnem članku se sicer pisec ne protivi resnici, da smo mi Slovani v večini toliko v Istri, kolikor na vsem Primorskem, tolaži se pa, da mi smo dva razcepjena naroda, oni pa da so jeden narod, torej vendar — večina. Hkratu pa toži vendar, da je statistika krivična, nota bene statistika, ki so jo priredili — oni sami!! Kako bijejo po zobeh sami sebe!

»Popolo Istriano« objavlja članek o šolski vzgoji v Istri. Ta članek nas je zanimal zelo. Pripoveduje namreč, da od leta 1876 pa do danes prihajajo pritožbe od krajnih in okrajnih šolskih svetov in od šolskih nadzornikov o slabi vzgoji in nedostatih vseh šole. Skrajni čas da je, da se predružači naš deželni šolski zakon. Pa še nekaj bi bil moral povedati puljski list, to namreč, da so le italijanska gospoda zakrivili take šolske odnošaje, in sicer z izrecnim in notoričnim namenom, da bi Slovane držali v temi in jih tako umičevali politično in gospodarski. Učitelje so nastavljali ne po sposobnosti istih, ampak po njih političnem mišljenju. Svoje so nastavljali na dobra mesta, ne mené se za to, da-li so sposobni, samo da so bili njih somišljeniki. Slovanskim krajem pa so urivali, če le možno, takih, ki niso imeli ni strokovnega znanja, niti niso umeli zadostno našega jezika. Celó takih so namočili, ki niso odgovarjali niti v moralnem pogledu. Dalje je bil temu šolskemu sistemu namen, da bi naše učitelje odvrnili od njih načel in da bi narod zgubil veselje do šole.

In sedaj je dozorel sad, kajti korupcija se je vkoreninila v njih taboru, med njih učitelji. Ne le v Istri, ampak po laških mestih sploh je vzgoja taka, da mora slediti moralno propadanje.

To pripoznavajo sedaj tudi »Popolo Istriano« in zahteva predrugačenja šolskih zakonov. No, mi bi vedeli nekoliko nasvetov puljskemu listu. Italijanska gospoda, ki imajo sukno in škarje v svojih rokah, naj gledajo o imenovanju učiteljev le na vrednost prosilcev in sosebno naj gledajo na to, da bo vsaki učitelj popolnoma usposobljen v jezikovnem pogledu; v italijanske kraje naj torej pošiljajo italijanske učitelje, v slovenske pa slovenske! In pravični naj bodo vsem, ne mené se za njih politične nazore. Z jedno besedo: vsi oni, ki imajo pravico in dolžnost čuvati vzgojo, naj se postavijo izključno le na objektivno pedagoško stališče in le s tega stališča naj sodijo o potrebi učitelja v tem ali onem kraju.

Vse laške občine v Istri zbirajo sedaj zneske za laško vseučilišče v Trstu, mej tem, ko narod, ki mora krvavo plačevati ta denar, ne zna niti tega, kaj je elementarna šola, ko tisoči in tisoči niso še videli šole niti od zunaj. A nimajo o tem niti te tolažbe, da bi bili gotovi, da pridejo v šolo vsaj njihovi otroci.

Za vseučilišče imajo denarja, za prepotrebno elementarno šolo pa ne! In imenujejo se — nositelji kulture, mesto da bi se imenovali, kar so v njih lastno veliko sramoto: konservatorji — analfabetov, nevednosti.

In vlada! Da, vlada, ta ne čuje naših klicev. Ona je vesela, da rase trava nad takimi razmerami.

C. kr. višega deželnega sodišča svetnik, gosp. Fran Pavlovič Legat, pridržen v podpomogo c. kr. vrhovnemu sodišču na Dunaji, odrinil je davi na novo mesto svojega vpredeljenja. Bilo srečno!

Kakoršnja pisava, takov mož! Gospod glavni urednik lista »Lavoro« in parade-socijalist »Progressove« stranke, sicer pa, po svojih navadah v življenju lehak buržoazije notri do korena, se je nas spomnil minole sobote na način, ki bi bil žaljiv za nas, ako bi bilo žaljenje prišlo od — koga drugega. Tako bi se pa lahko omejili na to, da kar prinesemo prevod tega izbruha strupene jeze tega socijalističnega buržoazijca in nekdanjega Hrvata, poznejega »austriacante« in — sedanjega progressista. Jeze?! Ne, nismo prav rekli — gospod »direttore« »Lavora« ni je en nikoli, kajti jeza, prava, resnična, pristna sveta jeza je navadno pojav pristnega — prepričanja. O ljudeh pa, ki imajo za seboj že ne vemo koliko postaj na potu menjevanja svojega »prepričanja«, smemo biti uverjeni, da prav tedaj, kadar se delajo najbolj jezne, so najhladnejši računarji! Torej čujte, kako nam daje gospod »direttore« »Lavora«: »Samo za enkrat hočemo imenovati »Edinost« brez strahu, da bi jej delali reklamo. Ta klerikalni listič, ki se preživlja, plazé se v uboštvo in opravlja službo vohuna v policijski in vladni službi, ta listič, ki kliče policije na pomoč, kakor hitro gre za to, da bi udaril po kakem političnem nasprotniku, piše, da smo se mi pečali se izgonom Umberta d' Osmo, gnani od narodnega radikalizma.

Eto, mi smo popolnoma gotovi da si ta listič ne upa obsojati heroičnih činov policije in naj bi ti bili naperjeni tudi proti njega političnim somišljenikom, kakor smo gotovi, da se klanja kakor najponižnejši suženj, ker mu primanjkuje vsakega smisla za dostojnost in pravico.

Mi izjavljamo naravnost, da je to infamija, kakoršnje se poslužuje le kakov podkupljeni visličar, najnižje vrste, da je »Edinost« pograbila po protestu socijalno demokratičnega lista z namenom, da bi ribarila v kalni vodi mej slovenskim ljudstvom, in uprav naš protest proti izgonu delaveca, katerega eksistenca se je uničila namenoma po nezakonitem postopanju policije.

Naj le nadaljuje »Edinost«, dokler more, po blatni cesti, toda nobeden pameten in pošten človek je ne pogleda.

Naj le opravlja službo redarja danes, radikalca jutri, pojutranjem pa vohuna, slovensko ljudstvo se enkrat spametuje; ali nas naj ne skuša oblatiti, kajti — da-si nas ne more zadeti — jej bomo znali vračati z brcami.

Tako nas daje gospod »direttore«. Mi pa se spominjamo pregovora: Kakoršnja pisava, takov mož! ali pa narobe: Kakoršen mož, taka pisava! in se — smejemo!

Napravili bi lahko piko. No, vendar nam je preživo v spominu, kdo da je povodom izgrediv

meseca septembra v resnici opravljal službo policijsko, kdo je hujskal oblasti proti nesrečnim izgredivnikom, kdo da se je srdil, kakor petelin in sumničel celo sodnike, ko se je bila raznesla govornica, da bodo izgredivniki nabrežinski in devinski deležni cesarske milosti. Ali ne ve gospod »direttore« »Lavora«, kdo je bil to? Seveda je bil dotičnik tedaj še pri nekem drugem listu in pri neki drugi stranki, s katero živi sedaj v najintimnejšem — navskrižju! O to vemo, da mož črti ovaduštvo, ko gre proti kakemu — italijanskemu podaniku. Ali naše domače ljudstvo ne nahaja pardona pred njim! Saj se spominjamo, kako je malo dni po prej, ko je rohnel proti miloščenju »barbarov« devinskih in nabrežinskih, uprav rotil italijanskega kralja, naj pomilosti milanske izgredivnike, ki so zakrivilili vse drugačne stvari, ki so n. pr. s petrolejem polivali postelje, v katerih so ležale na smrt bolne žene. Seveda so bili ti izgredivniki Italijani. Vičimo torej, kako daleč segata humaniteta in internacionalizem tega — socijalista. Mož meni da se slovensko ljudstvo že spametuje. Mi pa mu odgovarjamo, da se je že spametovalo do dobrega, vsaj kolikor se tiče sodbe o »socijalizmu« gospoda »direktorja« »Lavora«!

Sedaj pa naj le — »brea«!

Včerajšnji koncertni večer pevskega društva »Adrija« v Barkovljah je vspel uprav sijajno v vsakem pogledu. Možki in mešani zbor sta pela tako precizno, kakor že dolgo ne in tudi igra »Panslavist« se je uprizorila kar najbolje. Udeležba je bila velika. Na zabavi je govoril tudi državni poslanec Spinčič, kateremu je občinstvo, ki je napolnilo vso veliko dvorano do zadnjega kotička, prirejalo viharne ovacije, ki kar niso hotela ponehati. Navdušenje je bilo neopisno, tako, da rečemo lahko, da je novi stekleni salon v »Narodnem domu«, na katerem mi meščani uprav zavidamo vrle Barkovljane, še le včeraj zadobil pravo narodno posvečenje. O tem večeru spregovorimo še.

Preiskave v Gorici. »Piccolu« brzojavljajo iz Gorice, da je bila v stanovanju in v pisarni Karla Seppenhoferja (puro sangue) hišna preiskava, ki je trajala od 7^{3/4} do 11. ure. Istotako je bila preiskava v stanovanju neke udove Hof (zopet: puro sangue!) V obeh slučajih niso seveda našli ničesar. Ti hišni preiskavi sti v zvezi s preiskavo proti živinozdravniku Codermazzu in Brumattiju.

Rešena krivda. Naši čitatelji se še spominjajo, kako se je godilo o slavnosti otvorjenja šolskega doma v Gorici — v proslavo jubileja cesarjevega. Med drugimi grdimi stvarmi, ki so jih uganjali Lahoni, je bila obdolžena neka Ema Benedetti, da je metala kamenje. V prvi instanci je bila obsojena na 10 gl. globe — res mila sodba — no, druga instanca ji je odvzela tudi to kazen in jo je popolnoma rešila vsake krivde!!

Zabeleženo je!

In necessariis unitas, in dubiis libertas in omnibus autem caritas. Da: če komu in kdaj, je na nam Slovincem ravno sedaj krvavo potrebno, da se v svojem medsebojnem življenju ravnamo po zlatem geslu: V potrebnem bodimo jedini, v dvomljivem svobodomiselnji, v vsem pa potrpežljivi. Nas tepejo vsakdanje skušnje in nas uče. Skušnja pa je — kakor zgodovina — najboljša učiteljica narodom. Skušnje so nas dovele do uverjenja, da je neizogibno potrebno, da si svoje domače življenje uredimo po zahtevah gori navedenega gesla. Od tega prepričanja nas ne morejo odmakniti vsi »dokazi«, ki se navajajo v dokaz, da to ni mogoče — kajti, kakor rečeno, za nas je vsakdanja skušnja argument, ki je močnejši, nego vsi drugi. V tem prepričanju svojem ne moremo drugače, nego da pritrdimo onemu, kar piše zadnji »Primorski list« v tem pogledu: »Posojilnice, obrtne in kmetiške zadruge, konsumna društva so na dnevnem redu po vseh slovenskih pokrajinah. Kdo ne vidi na prvi pogled, kakega velikanskega pomena za gmetni in duševni blagor slovenskega naroda so take ustanove?! — Po vseh slovenskih deželah, razun Kranjske, je v tem pogledu strankarstvo vtihnilo; povsod so stranke edine in složne v tem, da slovensko ljudstvo edino le gospodarska organizacija povzdigne do blagostanja, da je reši iz odvisnosti in hlapčevanja. Le na Kranjskem so drugega menenja. Saj so si tudi drugod Slovence nasprotni v politiki, načelih in nazorih, a kadar gre za blagor naroda, posebno v gospodarskem pogledu, so vendar toliko previdni, da ne podirajo

tega, kar drugi zidajo. Naj bi pomislili naši ljubi bratje na Kranjskem, koliko truda, napora in žrtev jih je stalo, preden so skupno in složno vrgli nemško in nemškutarsko stranko, in zdaj, ko so sami na krmilu, se pa vjedajo in režejo med seboj tako, da boli tudi nas obmejne in na njih navezane Slovence.

Toda politična strast hoče v zvezi z Nemei uničiti plod dolgoletnega truda. Nemštvo že ponosno dviga svojo glavo, ter steza grabežljive svoje roke po slovenski zemlji. Kaj pa bo z nami brez trdne gospodarske organizacije? Zatorej je naša srčna želja, da naj se vsi dobromisleči zjedinijo in združijo vsaj v gospodarski organizaciji, da bodo zidali, ne pa podpirali.

Pojasnilo glede Prešernovega spomenika. Iz Ljubljane smo prejeli od kompetentne strani nastopno pojasnilo:

Slavno uredništvo!

Nikdo ne misli na to, da bi se naprava Prešernovega spomenika oddala pod roko. Vzrok, da se doslej še ni razpisal natečaj za načrt, tiči v tem, ker darovi prepočasno prihajajo. Ako ne bode v tem oziru kmalo bolje, ne postavi se spomenik še več let, da-si se je namerjalo položiti mu temeljni kamen že bodoče leto.

Iz Carigrada smo prejeli nastopno zahvalo: Ker je »Edinost« v številki 83. s posebnim člankom tako pohvalno omenila mojo malenkost in mi častitala z vsem srecem na odlikovanju, hitim se Vam zahvaliti z vso dušo in z vsem srecem.

Do solz me je ganilo, da se domači ljudje tako prijazno spominjajo svojih. Zato pa bom Vam kakor tudi istemu dobrotniku, ki Vam je preskrbel list »Moniteur oriental«, vedno hvaležen

Fran Furlani,

e. kr. višji poštni kontrolor.

Aretovanje dveh Italijanskih podanikov. Pišejo nam: Dne 19. t. m. je e. kr. žandarmerija aretovala v Červinjanu dva italijanska podanika, katera sta na nečuden način razžalila Njega Veličanstvo, našega presvetlega cesarja. Ta dva rokovnjača sta Angelo Zanotto in Peter Stolfo, obadva iz Carliño — Palmanova. Imenovana delata v Škulo pri Červinjanu na polju, kjer pridelavajo riž.

Parnik »Flink« se je potopil. Nesreča se je zgodila po noči med petkom in soboto. Parnik »Petka« dubrovniške družbe je odplul iz Pulja po polunoči. Dospevši na višino kraj Orsere je videl pred seboj neki drug parnik. Bil je to parnik »Flink«, last družbe Negri & Cie Po svetiljkah na tem parniku je bilo soditi, da se giblje v pravi in predpisani smeri. Kmalu pa so se svetiljke na parniku »Flink« kazale tako, da se je bilo bati, da pluje naravnost proti »Petki«. Na tem poslednjem parniku so dajali vsa predpisana znamenja v svarilo in so storili — kolikor je možno soditi pod sedanjih poročilih — vse možno, da bi se odvrnila nesreča. Ali »Flink« je plul dalje proti »Petki«. Vide eminentno nevarnost, je kapitan »Petke« dal ukaze, naj se stroj ustavi in potem povelje: Nazaj! Bilo je prepozno: »Flink« je v isti hip silovito trčil ob parnik »Petka«. Tudi sedaj je storil poveljnik tega parnika, kar je bilo najnujnejše, ukazal je, da se spuste doli vsi čolni. S parnika »Flink« pa je bilo čuti obupnih klicev na pomoč. Čolni »Petke« so se bližali »Flinku«, ki se je že jel potapljati polagoma. Tudi ta parnik je spustil še za časa svoje čolne v morje. Tako se je moglo rešiti vse možstvo »Flinka« s kapitanom in 2 otročičema njegovima vred. Hkratu se je »Flink« dvignil skoro navpično in ni ga bilo več: pogreznil se je v globino z vsem blagom, ki ga je vozil. Parnik in blago sta seveda izgubljena.

Morileca prijeli. Kakor poročajo z Reke, so te dni tam prijeli pomorščaka Dominika Sintiča iz Čresa, ki je pred dvema leti umoril neko mlado ženo iz okraja čreskega

Požar. Dne 22. okolu polušeste ure popoldne je nastal požar v nekem podstrešnem stanovanju v hiši Panfilli, Via del Ginnasio št. 1. Kako je nastal ogenj, se še ne ve. Tudi streha je že pričela goret. Požar so udušili gasilci.

Kužne bolezni na Primorskem. Po uradnem poročilu vladajo na Primorskem naslednje kužne bolezni med živino: Mozolji v Drezenci, Kredi in v Libušnjah, okraj Tolmin; kuga mej prašiči v Vižinadi, okraj Poreč.

Poskusa samomora. Dne 22. t. m. o polu-deveti uri zvečer je hotel skočiti v morje 37letni Andrej Šuka, ki je izgnan iz Trsta. Neki gospod, ki je baš šel mimo, mu je zabranil to in ga izročil stražarju. Poslednji ga je odvel v ulico Tigor, kjer se morda še premišli in pride do zaključka, da je bolje biti na suhem, nego pa na mokrem.

25-letna Ivan M. pa se je hotela zastropiti. Prihitevši zdravnik jo je dal odvesti v bolnišnico.

Samomori. Minolo sredo se je v Podgori na Goriškem ustrelil 25letni orožnik. Ustrelil se je baje zato, ker ni mogel avanzirati.

Dne 22. okolu polusedme ure zvečer so za katoliškim mirovdvorom pri sv. Ani našli mrtvega neznanega moža v dobi okolo 35 do 40 let, ki se je ustrelil neki iz revolverja. Pri njem našli pismo, kjer naznanja, da mu sree ne dopušta, da bi gledal, kako njegovi otroci trpe bedo; nadalje so našli pri njem neko pismo od civilnega sodišča, ki se glasi na ime Josip Salesnig.

23-letni težak Ivan Oražen je izpil strupa pred očmi vse družine, pri kateri je stanoval in ki je ravno obedovala. Hišni gospodar je opazil nakano Oražna — ker je pijača razširjala neprijeten duh — ali ni mogel preprečiti te nakane. Potem je hitel iz sobe in na stopnicah je dobil svojega — tekmeca, ljubimca njegove ljubice — kateremu je zasolil jedno gorko, da je siromak padel po tleh in je moral hiteti na zdravniško postajo. Oražnu je prihajalo slabeje in spravili so ga v bolnico. Ob 10. uri je bil — mrtev.

Mrtvo našli so dne 22. t. m. kmetico Karolino Komar na zemljišču poleg njenega stanovanja pr Sv. Mariji Magdeleni spodnji št. 85. Najbrže si je sama vzela življenje, ker je večkrat tožila, da jo njena neozdravljiva bolezen tira v smrt. Revica zapušča dvoje nedoletnih otrok.

Brzjavni in telefonski promet meseca marea 1899. — Na e kr. brzjavni postajah poštnega ravnateljstva tržaškega bilo je meseca marea ja 1899 in sicer

na Primorskem:

oddanih	52375
došlih	57455
tranzitujočih	154615

vseh brzjavk 264445

od teh jih odpada na Trst sam:

oddanih	32782
došlih	36530
tranzitujočih	141793

vseh brzjavk 211105

na Kranjskem:

oddanih	7287
došlih	8717
tranzitujočih	13178

vseh brzjavk 29182

Telefonski promet:

V interurbanem telefonskem prometu bilo je pogovorov v istej dobi:

v Trstu	1628
» Opatiji	587
» Pulju	162
» Ljubljani	263

b) V lokalnem prometu govorilo se je:

v Trstu	235000	krat
» Pulju	6556	»
» Gorici	4588	»
» Opatiji	2568	»
» Ljubljani	14860	»

Loterijske številke, izžrebane dne 22. t. m.:

Trst	14	3	83	41	71
Line	45	49	57	81	79

Različne vesti.

Nesreča na morju. Iz Hamburga poročajo: Ladija »Columbus« se je na vožnji od Probolingo v Delaware potopila z vsemi, ki so se nahajali na krovu.

Roparski umor. Iz Zagreba poročajo 22. t. m.: Pri Zenici so našli podjetnika Ivana Schillerja umorjenega in oropanega. Umorili so ga trije delavci v družbi z železniškim čuvajem Petalovičem.

Stekle svinje. Iz Djakova javljajo, da se je v Gorjanih uradno konstatovala steklina svinj. Oblast je ukrenila vse potrebno, da se ta nevarna bolezen ne razširi dalje.

Doljno ustnico odgriznil. Pred sodiščem v Oseku je stal dne 17. t. m. Ivan Jerković iz Mikanova. Jerković se je bil minole jeseni skregal in stebel s kmetom Marijanom Bunjevcem, ga je vrgel na tla in mu v jezi odgriznil spodnjo ustnico. Sodišče je obsodilo Jerkovića radi težkega telesnega poškodovanja na 4 mesece težkega zapora, poostrelega s postom.

Žalostna statistika. Po izkazih kazenskih sodišč je bilo v letih 1894 do 1898 v Avstriji obsojenih 439.743 oseb radi vlačugarstva, beračenja, ker niso hotele delati, ali ker so se živile od nesramnosti in sicer je bilo ta leta kaznovanih 68051 oseb menj, nego v letih 1889 do 1893. Po deželah se te številke dele kakor sledi: Češko 214.501, Moravsko 48.607, Galicija 44.599, Niže-avstrijsko 40.329, Tirolsko 21.526, Štajersko 10.254, Gornje-avstrijsko 80.166, Primorsko 7993, Solnograško 7650, Koroško 5238, Kranjsko 5084. Število obsojencev radi gornjih prestopkov se je zmanjšalo, ker so se uvedla preskrbovalna vsprejetišča.

Umri v spovednici. V cerkvi sv. Brigite na Dunaju je spovedoval minolo soboto titularni dvorni kapelan Wiesinger. Mej svetim opravilom ga je zadela kap in spovednik je ostal mrtev na lieu mesta.

Razvitek evropskih držav. Statistiki Robert Giffon je imel v društvu za kolonije predavanje o razvitku in širenju evropskih držav ter je prišel do zaključka, da bi se z razvitkom držav v današnjem času ne mogle meriti ni najmočnejše države starega veka. Angležka ima svoja posestva v vseh petih delih sveta, a pod njenim varstvom živi četrtina vseh prebivalcev na svetu. Angležka last se razteza na 13 milijonov kvadratnih milj z 420 milijoni prebivalcev. Tekom zadnjih 27 let je angležka država narasla, za 2.854.000 kvadratnih milj. Prirast prebivalstva teh 27 let znaša 125 milijonov. Od leta 1871 je prebivalstvo združene kraljevine (Angležka, Škotska in Irsko) naraslo od 32 milijonov na 40 milijonov ljudi. Početkom tega stoletja so imele Angležka, Škotska in Irsko 11 milijonov, a Francozka 26 milijonov prebivalstva, sedaj pa so si ove države jednake. Na Ruskem je naraslo prebivalstvo od leta 1870 za 60 milijonov in ima sedaj 130 milijonov prebivalcev. Nemčija je početkom tega stoletja imela 20 milijonov, a a danes ima blizo 60 milijonov prebivalcev.

Kuga v Bombaju. Iz Bombaja poročajo dne 19. t. m.: Zadnje tedne je kuga zopet pograbila tisoče žrtev. Na srečo je sedaj nastopila velika vročina in kar bi se prebivalcem v Evropi morda zdelo neumljivo, za nas pomenja naglo dviganje termometra, da se nam zboljšajo zdravstvene razmere. In res se manjša bolezen. Pred petimi tedni je umrlo v Bombaju po 350 oseb na dan, ki so, izvzemši tri ali štiri, vsi umrli za črno kugo. Poslednji teden je pritisnila vročina in predvčeraj je umrlo na kugi samo 250 ljudi in včeraj le 165. Mrtvaške zapisnike vodijo pač tako površno, da je natančna statistika nemogoča, toda kuga pojenjuje vsakakor.

Brzjavna in telefonična poročila

(Zadnje vesti.)

Inomost 22. Včeraj se je vršil v Gossensaass shod nemško- narodne stranke v Tirolu. Shod je vsprejel resolucijo, s katero se pozivlja deželni zbor, naj nikar ne privoli v razdeljenje dežele Tirolske v jedno italijansko in jedno nemško skupino, kajti: podeljenje samouprave Trentinu ob sodelovanju klerikalcev ne bi bilo družega, nego špekulacija vlade, ki hoče ital. poslance zvabiti v deželni zbor, da bi imela tam zopet večino.

Dunaj 23. Novoimenovani nemški vojaški atašé, baron Bülow, je dospel semkaj danes jutraj.

Budimpešta 24. Povodom prihoda ministra za vnanje stvari grofa Goluchowskega v Budimpešto, se zatrja, da isti ne nameruje kake akcije v Kitaju.

Barcelona 24. Policija je zasledila zaroto Karlistov. Zaprli so pet oseb, mej istimi jednega namišljenega brigadnega generala. Zaplenili so štirideset starih pušk. V vsej okolici vlada mir.

London 24. Prvi lord admiralitete, Goschen je imel včeraj v Sheffieldu govor, v katerem je primerjal sedanje odnošaje z razburjenjem v mino-

lem oktobru. Danes so oblaki izginili in je Evropa zadobila mirneje lice.

Washington 24. Glasom poročila iz Manile so imeli ameriški vojaki nesrečen boj s Tagali. Jeden polkovnik je bil ubit in kakih 50 mož ranjenih.

Benetke 24. Danes se je otvorila mednarodna umetniška razstava. V imenu kralja je došel vojvoda genoveški. Došel je tudi minister Baccelli, več županov velikih mest Italije in skoro vsi županje Benečije. Vojvoda Genoveški je prišel v razstavo ob 10. uri 15 min. Po pozdravu in odzdravu je pričel obhod po razstavi. Vdeležba od strani občinstva je bila velikanska.

Službo

v kaki trgovski ali odvetniški pisarni išče izobražen Slovenec z lepo pisavo in vsestranskimi praktičnimi izkušnjami, vešč poleg slovenskega tudi nemškemu in hrvatskemu jeziku. Dotični lahko nastopi službo takoj. Blagovoljnih ponudb se prosi na „G. H. 56“ poste restante Trst, glavna pošta.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš, šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

„Hotel Nazionale“

v Trstu, Via Vienna št. 4



nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišč, poštne in brzjavne urada ter je popolnoma obnovljen. Sobe elegantne vse v I. nadst.

Cena od 60 novč. napraj.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri s gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko „Apolo di Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in hrvatski.

Naslanjaje se na geslo: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvatskemu za obilen obisk

Josip Serdarović,

lastnik.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri tuk. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitkarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti „Agricola“, na željo poštuine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.